

[Fr. Andersen (Holbæk A.)]

sørgere er der tre Satser, 35 Øre for Hovedstadskommunerne, 30 Øre for Købstæderne og 25 Øre for det øvrige Land, men saaledes, at det Beløb, der er Genstand for Refusion, normalt ikke kan overskride 50 pCt. af Lønnen.

Ved Ændringsforslag Nr. 5 indsættes der i § 2 i Stedet for „Amtsraadet“ „Sogne- raadsforeningen“ til at vælge et Medlem.

Med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 6 vil man erindre, at der under Forhandlingerne her ved første Behandling var nogen Utilfredshed med, at et enkelt Medlem skulde kunne forlange Sagen indanket for Socialministeren. Den paagældende Bestemmelse ændres nu og faar følgende Ordlyd:

„I Tilfælde af Uenighed eller Tvivl inden for Nævnet kan dette forelægge Sagen.“

Endelig er der Ændringsforslag Nr. 7 til § 5, idet man selvfølgelig har maattet forandre det oprindelig foreslaede „1. December“ til „15. December“. Endvidere gøres der den Tilføjelse, at Loven skal have Gyldighed til 1. April 1936.

Jeg skal paa Udvalgets Vegne anbefale det høje Ting at stemme for disse Ændringer og dermed sikre Lovforslagets Gennemførelse.

Edvard Sørensen: Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale de stillede Ændringsforslag til Vedtagelse.

Da Sagen var til første Behandling, fremsatte jeg paa mit Partis Vegne forskellige Indvendinger mod Forslagets Affattelse. Min Kritik blev meget unaadigt modtaget af den højtærede Socialminister. Socialministeren udtalte Sp. 301 — jeg beder om den højtærede Formands Tilladelse til at citere et kort Stykke —:

„at Partiet“

— altsaa Venstrepartiet —

„er villigt til at gaa ind i en saglig Forhandling, idet den ærede Ordfører dog syntes at gaa ud fra, at samtlige Bestemmelser, der fandtes i Forslaget, var uheldige.“

Denne Udtalelse var, som det jo er Socialministerens Natur, lidt overdrevet, men jeg vil indrømme, at de Ændringer, mit Parti ønskede, vilde vende ikke saa ganske lidt op og ned paa Forslaget.

Naar vi nu ser paa de Ændringer, der foreligger, og som hele Udvalget er enigt om, viser disse, at mit Partis Krav ikke har været helt ved Siden af, og at dette er erkendt af alle Partier og af den højtærede Social-

minister. Der er endnu en enkelt Ting i Lovforslaget, vi kunde have ønsket skulde udgaa, men det har ikke været muligt at naa igennem med det, og jeg erkender, at der er gjort store Indrømmelser for at imødekomme mit Parti, idet man ved Ændringsforslagenes Udformning i alt væsentligt har fulgt den Linie, vi har ønsket.

Det er min Opfattelse, at i den Form, Loven nu vil faa, vil den være brugelig som Forsøgslovgivning og imødekomme et berettiget Krav fra Kommunernes Side, og da Loven er tidsbegrænset til 1. April 1936, vil der antagelig til den Tid være indvundet Erfaringer, der kan komme en eventuel Revision til gode.

Med disse Ord skal jeg anbefale Ændringsforslagene til Vedtagelse.

Hans Thyge Jacobsen: Med Hensyn til Ændringsforslagene kan jeg slutte mig til den Gennemgang af dem, som Udvalgets Ordfører har foretaget, og paa mit Partis Vegne anbefale Tingets Medlemmer at stemme for dem.

Der har inden for vore Kredse gjort sig den Tanke gældende, om man ikke ved denne Lejlighed kunde have søgt at raade Bod paa et Misforhold, som ved Refusionsordningen er fremkommet for visse Kommuner. Visse Kommuner, som har store Institutioner, Sindssygehospitaller eller Aandssvageanstalter inden for deres Grænser, har den Opfattelse, at de ved Udregningen af deres Andel i Refusionen bliver forfordelt, og at det store Patientantal, der forøger Befolkningstallet i den paagældende Kommune paa unaturlig Vis, gør deres Stilling ugunstigere, end den burde være. Man har fra den højtærede Ministers og i øvrigt ogsaa fra Udvalgets Side erkendt, at der her forelaa et Spørgsmaal, som burde drøftes, men man har ment, at en saadan Drøftelse burde udsættes til en senere Lejlighed, hvor der kunde blive Tale om at revidere ogsaa andre Bestemmelser i Socialreformen. Jeg skal for mit Vedkommende ikke have noget imod, at man udskyder dette Spørgsmaals Undersøgelse og nærmere Drøftelse, men jeg har ved denne Lejlighed ikke villet undlade at anføre, at der i visse Kommuner gør sig store Betænkeligheder gældende netop formedelst dette Forhold.

Om selve Lovforslaget, som det nu bliver ændret, skal jeg kun sige, at efter min personlige Opfattelse vil det ikke betyde alt for meget i Retning af at skabe øget Beskæftigelse. Jeg er af den Opfattelse, at man lige saa godt kunde have be-